

[Morten Lange.]

med sin hvedekage, men det samme behøver jo ikke at gælde i landsmålestok. Jeg synes ikke, dette som sagligt argument er tilstrækkelig stærkt. Der er foretaget en del undersøgelser, der viser en højere bageevne hos udenlandske hvedesorter, og disse vil vi igen have importeret nogle af — det modsatte er urimeligt.

I det hele taget forekommer det mig, at den højtærede landbrugsminister kom lidt for let over et par af de ting, jeg sagde. Han gjorde det jo nærmest helt klart for landbrugerne, at socialistisk folkeparti aldeles ikke havde tænkt sig at yde nogen som helst slags støtte til landbruget. Vi har nok sagt, at vi synes, de kontante udbetalinger til hver enkelt bruger ikke er nogen rationel og rimelig form, men vi har til gengæld sagt, at vi da er villige til at yde endog ganske betydelige lån til de brugere, som har fornuftig brug for det og kan skrive en seddel om, hvor meget de skal have.

Jeg har ikke udtalt mig om rammen for en sådan låneordning. Personlig tror jeg, at for at tilfredsstille alle behov, der overhovedet vil komme frem, kan rammen gøres billigere end regeringsforslaget. For folk er nu engang sådan, at når de skal sætte sig ned og finde ud af, hvor meget de har brug for, kan det være, at de korter lidt af på listen. Folk i dette land er forholdsvis skikkelige, og det har man jo også lov til at benytte sig af, når man skal finde på den mest rationelle fordeling af de ikke alt for voldsomme midler, vi har til vor rådighed.

Jeg anser en låneordning med rentefri lån for at være mere rationel og rimelig end en kontant støtte, som i virkeligheden fordeles vilkårligt efter kohaler og areal. Det er ikke nogen sikker måde at føre landbruget fremad på. Jeg synes ikke, det er karrighed, der præger vore forslag; det, der præger dem, er bare, at de stiler efter en fornuftigere og rimeligere fordeling af de midler, der skal anvendes. Vi tror samtidig, at det vil give en betydelig besparelse på den konto, det drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen gjorde jo det, som man så nemt kan gøre, hvis man vil slippe en lille bitte smule let fra at gøre rede for modpartens standpunkter: det ærede medlem tilrådede mig at

gå hjem at læse over og lægge mærke til, hvilken forskel der er på hjemmemarkedsordninger, hjemmemarkedspriser og tilskud, og hvad der nu ellers kan være. Jeg har netop lagt megen vægt på forskellen mellem disse ting, så jeg har ikke nødig at læse på det igen. Jeg har haft fornøjelsen at sidde i de fleste udvalg, som har haft med disse sager at gøre. Det mindste, man får ud af at sidde i udvalg, er jo, at man læser lovene, og adskilligt klogere bliver man jo også. Jeg er altså fuldstændig klar over disse ting, men vil gerne tydeliggøre min opfattelse en lille smule.

For mig står det sådan, at som hjemmemarkedsordningen er i dette øjeblik, vil jeg regne den for en ren støtteordning. Jeg forstår godt, man kan regne sig frem til en produktionspris, men forbrugerne herhjemme kan skaffe sig varerne billigere, hvis vi ikke afgrænsede kunstigt med den ene eller den anden restriktion. Men jeg har tilføjet og skal gentage det, at det ville være klogt af landbruget, hvis det gør forskellen i hjemmemarkedspriserne og eksportpriserne til en velerhvervet rettighed ved at gøre det for hjemmemarkedet, at man leverer friskere produkter, bedre behandlede produkter på hjemmemarkedet og ved at gøre hjemmemarkedet til det område, hvor man virkelig prøver nye og bedre produktionsformer. Det kan man gøre, og det burde man gøre. Og hvis det er den type hjemmemarkedsordning, man vil lave, så finder man socialistisk folkeparti rede til at respektere en prisforskel.

Vi har prøvet på under behandlingen af ægloven, om vi dér kunne få et resultat af den slags, og vi har gjort det helt klart, at kan vi få en kvalitetsforbedring frem, er vi parat til at gå med til, at der skal betales for det. Vi tror, det ville være gavnligt for landbruget; vi tror, det ville være gavnligt og også forståeligt for hele forbrugerbefolkningen, thi får man en virkelig kvalitetsstigning, er folk parat til at betale. Derfor vil jeg sige til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen såvel som til den højtærede landbrugsminister, at skal der være en hjemmemarkedsordning, så kan man sagtens lave en, der er meningsfuld og i det lange løb betydningsfuld for landbruget. Men som det er i øjeblikket, vil jeg ikke tro jeg gør stor vold mod det danske sprog ved